

«التزام به قول شرف» در محاکم قضایی

یکی از قرارهایی که در دادسرا صادر می‌شود قرار التزام به قول شرف می‌باشد، این قرار خفیف‌ترین تأمینی است که مطابق بند ۱ ماده ۱۳۲ قانون آئین دادرسی کیفری، برای متهم پیش‌بینی شده است؛



یکی از قرارها و هایی که در دادسرا صادر می‌شود قرار التزام به قول شرف می‌باشد؛ این قرار خفیف‌ترین تأمینی است که مطابق بند ۱ ماده ۱۳۲ قانون آئین دادرسی کیفری، برای متهم پیش‌بینی شده است؛ یعنی متهم قول شرف می‌دهد که هرگاه او را احضار نمودند، حاضر گردد. تأمین یادشده ضمانت اجرای ویژه و ای ندارد و هرگاه متهم به قول شرف خود وفا نکند دلیل بر بدقولی او خواهد بود و از جهت مادی هیچ گونه اثری بر آن مترتب نیست؛ بنابراین تأمین ذکر شده مفیدترین و مساعدترین قرار تأمین برای متهم است. این قرار برای جرائم ساده و کم اهمیت و نیز جرائمی که شدت مجازات و شان کم و دلایل اتهامی ضعیف باشد.

به گزارش «تابناک»؛ درباره افرادی که به شرف و حیثیت خود ارجح می‌نهند و از فضیلت خاص اخلاقی بهره‌مندند، می‌تواند مؤثر باشد؛ ولی، عمومیت دادن آن، به ویژه برای جرائم مهم و نسبت به افرادی که در سطح پائین تری از تربیت و فرهنگ اجتماعی قرار دارند منطقی به نظر نمی‌رسد.

برخی افراد که خود را اساساً از ارتکاب جرم منزه می‌دانند حتی همین التزام نیز بر ایشان سنگین بوده و حاضر به دادن چنین تعهدی نمی‌شود. مسأله این است که مقام قضایی در این مورد چه تکلیفی خواهد داشت؟ آیا باید قرار مذکور را فک و قرار شدیدتری صادر نماید یا اینکه او را بازداشت کند؟ چون بند ۱ ماده ۱۳۲ ضمانت اجرایی ندارد، بنابراین اقدام به بازداشت متهم به جهت امتناع از التزام، و جاهت قانونی ندارد، بلکه قاضی می‌تواند با توجه به اهمیت جرم و ارزش دلایل و میزان خسارات وارده به مجنی علیه و سایر جهات مؤثر، قرار شدیدتری صادر نماید.

در این مورد اداره حقوقی قوه قضائیه در نظریه شماره ۷/۹۹۰ مورخ ۸۲/۶/۱ چنین اظهار نظر کرده است:

«چنانچه متهم متعهد به قبول التزام نشود مانند سایر قرارها تا زمان دادن التزام بازداشت می‌گردد».

صدور قرار:

بر طبق ماده ۱۴۷ قانون مذکور، قرار تأمین باید به متهم ابلاغ شود و در صورتی که قرار صادره قابل اعتراض باشد، صادرکننده قرار مکلف است قابل اعتراض بودن قرار را به متهم تفهیم و در پرونده قید نماید.

رفع اثر از قرار:

«چنانچه قرار منع پیگرد یا موقوفی تعقیب یا برائت متهم صادر شود و یا پرونده به هر کیفیت مختومه شود قرارهای تأمین صادر ملغی و الاثر خواهد بود»؛ (مفاد ماده ۱۴۴ قانون مذکور)